

prop del Govern i de la Junta de Govern del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra, que han exercit de forma efectiva la representació processal de les parts davant les jurisdiccions andorranes durant com a mínim el darrer any des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, o durant com a mínim cinc anys ininterromputs en els darrers quinze anys des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. També queden eximides del requisit d'estar en possessió de la titulació esmentada a l'apartat anterior les persones que a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei treballin per compte del Consell General, del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, i que al mateix temps exerceixin com a procuradors en representació d'aquests darrers.

3. Les persones que a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin exercint la professió de procurador i estiguin en possessió de la titulació esmentada a l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria o que, en cas contrari, compleixin els requisits establerts al mateix apartat 1, estan obligades, per tal de seguir exercint la professió esmentada, d'obtenir l'autorització d'exercici de la professió titulada de procurador i de ser admeses al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra com a membres exercent, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

1. Es deroga l'apartat 3 de l'article 102 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993.

2. Es deroga la darrera frase de l'apartat 14 de l'article 3 de la Llei del Ministeri Fiscal, del 12 de desembre de 1996.

Disposició final primera

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 102 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 102

1. Quan les parts no vulguin comparèixer personalment en un judici ho han de fer representades per un procurador o un advocat inscrits com a membres exercent al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra o al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, respectivament, llevat que les lleis de procediment ho estableixin altrament.

(...)”

2. S'introdueix un nou article 102 *bis* a la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 102 *bis*

Per actuar davant dels batlles i els tribunals en els termes previstos per aquesta Llei i per les altres lleis que siguin aplicables, els procuradors han d'estar col·legiats obligatòriament com a membres exercent al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra, llevat que actuïn en representació del Consell General, del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, sense perjudici del que prevegi la llei que regula l'exercici de la professió de procurador.”

3. S'introdueix un nou article 102 *ter* a la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 102 *ter*

La representació en judici, davant de qualsevol jurisdicció, del Consell General, del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o dels òrgans que en depenen, correspon als procuradors adscrits als seus gabinets jurídics, sense perjudici que puguin contractar els serveis d'altres procuradors en casos determinats.”

Disposició final segona

L'apartat 1 de la disposició derogatòria, que deroga l'apartat 3 de l'article 102 de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, i també la disposició final primera, que modifica l'apartat 1 de l'article 102 i introdueix dos nous articles 102 *bis* i 102 *ter* a la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, tenen caràcter de llei qualificada. La resta de les disposicions d'aquesta Llei tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 23 de juliol del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 10 de juliol del 2014, sota el títol **Projecte de llei de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. Atribuir a l'apartat 2 de l'article 13 del Projecte de llei el caràcter de qualificat.

3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de setembre del 2014, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 23 de juliol del 2014

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Projecte de llei de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra

Exposició de motius

El *Manual Digest*, redactat l'any 1748 per Antoni Fiter i Rossell, conté nombroses referències als advocats com a persones coneixedores del dret, la qual cosa dóna testimoni del fet que fa segles que existeixen i intervenen en el sistema judicial andorrà, i que ho fan com a especialistes de la ciència i la tècnica jurídiques. A tall d'exemple, el capítol VI del llibre II enuncia que "Per practicar millor estas Consultas [...] sera molt Combenient, qe. quiscun dels Batlles tinga uns 3 Atbocats amichs homens de integritat, de Ciencia, y Conciencia, ab los quals en las Causas dificultosas, y que para la lliteratura dels Batlles, seria imposible, que estos poguessen Eixirne; [...] separadament la Causa demanantlos lo parer, y rahons enque lo fundan en Escrits Consultada la Cauusa ab un Atbocat, en Consultarla ab altre enla mateixa forma sens, que aquest sapia Cosa dela Consulta de altre Atbocat, y en cas de ser uniformes los parers enla substancia, declaran los Batlles sens mes Consultas; pero en Cas de discordar los dos Consultes dels Advocats en las Substancia, passará a Consultar la Causa ab un tercer atbocat, sens que ell sepia Cosa dels altres Consultes, enla mateixa forma, y aleshores declarà lo Batlle arrimantse a declarar allo que los dos advocats dels 3 han Convingut".

La necessitat de la intervenció i l'actuació dels advocats en la justícia penal s'estableix per primera vegada al Principat d'Andorra en virtut del Decret dels veguers del 30 de desembre de 1975, que els configura com a defensors del dret i de la justícia. Poc temps després, el 10 d'abril de 1976, els veguers van aprovar el Decret sobre el procediment penal, amb la finalitat de desenvolupar els principis continguts en les normes reguladores de la justícia penal existents fins llavors i traduir-les en normes processals completes. En el capítol IV del títol preliminar d'aquest text normatiu, intitulat "Dels advocats", es regulen les condicions bàsiques

d'exercici dels advocats a Andorra davant els tribunals penals. Posteriorment, les normes processals del Decret sobre el procediment penal del 10 d'abril de 1976 es van refondre i actualitzar en virtut del Decret del Codi de procediment penal del 18 de gener de 1984 i del Decret del Codi de procediment penal del 16 de febrer de 1989, que des d'aleshores ha fet l'objecte de modificacions successives.

No obstant això, la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal vigent, del 10 de desembre de 1998, continua dedicant el capítol IV del títol preliminar als advocats, amb un contingut força proper al del Decret del 10 d'abril de 1976, sense perjudici de modificacions materials puntuals. S'hi estableixen els requisits escaients de nacionalitat o de residència, i també de col·legiació, per poder exercir davant els tribunals penals; la intervenció del Tribunal Superior de Justícia i del Ministeri Fiscal a fi de donar d'alta definitiva un advocat al Col·legi d'Advocats d'Andorra; l'obligació de respectar el secret professional, i la regulació de la defensa d'ofici i la gratuïta davant la jurisdicció penal.

Paral·lelament, el dia 14 d'abril de 1976, a demanda de diversos juristes, el Consell General va aprovar un decret que reconeix formalment i per primera vegada l'exercici de la professió liberal d'advocat, i fixa els requisits per poder exercir-ne l'activitat. Aquest decret es fa ressò de la importància de les funcions que els professionals del dret havien exercit fins a aquell moment, i regula l'accés i l'exercici de la professió d'advocat a fi de garantir-ne els coneixements tècnics, els valors morals i la qualitat del servei que presten. Segons es desprèn d'aquesta norma, per poder exercir la professió calia obtenir l'autorització prèvia del Consell General, vinculada al compliment dels requisits escaients en matèria de titulació, de bona conducta i de residència al Principat d'Andorra. Posteriorment, aquesta regulació va ser completada mitjançant el Decret d'exercici de professions lliberals al Principat d'Andorra, aprovat pel Consell General el 6 de juliol de 1977, que definia el concepte de professió liberal i regulava amb caràcter general l'accés i l'exercici d'aquestes professions a Andorra. D'altra banda, el dia 1 de setembre de 1982, el Consell Executiu va autoritzar la constitució del Col·legi d'Advocats d'Andorra i en va aprovar els estatuts, que des de llavors han fet l'objecte de diverses modificacions.

El Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, que es va promulgar amb la finalitat d'adaptar i actualitzar les lleis de procediment civil, també conté disposicions puntuals en relació amb la intervenció dels advocats en els processos civils, en concret pel que fa als honoraris i a la forma com s'han de presentar els escrits.

Però no va ser fins després de l'aprovació de la Constitució, en virtut de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, que els advocats van ser erigits en cooperadors de l'Administració de Justícia. El capítol segon del títol VII de la Llei qualificada de la Justícia regula l'abast de l'assistència i la intervenció lletrades davant els tribunals andorrans, i estableix alguns drets i deures inherents a l'exercici de la professió, tot i que de forma succinta. En concret, els articles 97 i següents de la Llei qualificada de la Justícia fan referència als principis de llibertat i independència, al secret professional i a la inscripció obligatòria al Col·legi d'Advocats d'Andorra per poder actuar davant els batlles i els tribunals, llevat que actuïn en defensa de l'Administració general.

Des de llavors i fins a l'aprovació de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, el conjunt de normes jurídiques ressenyades anteriorment han configurat el marc normatiu aplicable a l'exercici de la professió d'advocat al Principat d'Andorra. La Llei 6/2008, que entretant ha estat modificada per la Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra, i per la Llei 26/2013, del 19 de desembre, de modificació de la Llei 6/2008, si bé ha permès dotar l'ordenament jurídic d'una regulació més completa i moderna de les professions liberals, i adaptar-lo al marc europeu en matèria de titulacions, no dona resposta, com a conseqüència del seu abast general, a les especificitats pròpies de la professió d'advocat. En aquest sentit, en diverses disposicions, com ara en matèria de les incompatibilitats, del secret professional i de les prestacions obligatòries, la Llei 6/2008 fa remissió a la llei específica de cada professió.

Així doncs, la regulació genèrica en uns casos, i parcial i dispersa en altres casos, fa necessari promoure una llei que defineixi de forma conjunta i detallada, d'una banda, el contingut i les funcions pròpies de la professió d'advocat; l'àmbit i les modalitats d'actuació i d'intervenció; els requisits d'accés i exercici de la professió; els deures, les obligacions i els drets que hi són inherents; i el règim disciplinari propi i adaptat a les característiques de l'advocacia, i que d'altra banda reguli àmpliament l'objecte, les finalitats i les atribucions del Col·legi d'Advocats. Tot plegat tenint en compte la funció social rellevant que comporta l'exercici de la professió d'advocat i l'interès públic associat a les funcions que els advocats tenen encomanades i als serveis que presten, íntimament vinculats a l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals.

En efecte, els advocats intervenen de forma efectiva i decisiva en la tasca d'impartir justícia i contribueixen, per tant, a l'assoliment del dret a la

jurisdicció que consagra l'apartat 1 de l'article 10 de la Constitució. Igualment, la norma suprema reconeix als apartats 2 i 3 del mateix article el dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, i el dret a la justícia gratuïta quan calgui garantir el principi d'igualtat. Així doncs, en ressurt que la funció que exerceixen i els serveis que presten els advocats són mereixedors d'una llei específica i pròpia que els doti de contingut i ofereixi un marc normatiu suficient a aquest efecte.

Aquesta Llei es desglossa en trenta-tres articles, dividits en quatre capítols, dues disposicions transitòries i una disposició final. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, defineix i enumera les funcions de l'advocat, que es configura com un professional lliure i independent que presta un servei a la societat en interès públic. La denominació d'advocat es reserva per a les persones que consten inscrites al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra com a membres exercents, i s'estableixen els principis que han de regir la seva actuació; a saber: la llibertat, la independència i la lliure i lleial competència. També es regula l'àmbit d'actuació dels advocats, amb expressa menció de les activitats que exerceixen de forma exclusiva, que són les activitats de consell jurídic i de direcció, defensa o representació de les parts en els procediments administratius i judicials, sense perjudici de les funcions concurrents dels procuradors; i de les activitats que poden exercir de forma compartida. Finalment, es fa referència a la intervenció i la substitució de l'advocat.

El capítol segon regula el Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, que es defineix com una corporació de dret públic i de caràcter professional al servei de la Justícia i dels seus col·legiats, dotada de personalitat jurídica i de capacitat d'obrar plena per al compliment de les seves finalitats. S'estableixen els principis de funcionament del Col·legi, i se l'habilita per adoptar les normes escaients d'autoregulació de la corporació i de la professió, sense perjudici de la potestat del Govern de controlar-ne la legalitat. Seguidament, es defineixen l'objecte i les finalitats del Col·legi, i es fixen els requisits per a la col·legiació, tot distingint els requisits propis dels col·legiats exercents i dels que no ho són. Si bé en aquest darrer cas és suficient estar en plena possessió dels drets civils i polítics i disposar de la titulació escaient, en el supòsit dels col·legiats exercents s'exigeixen requisits complementaris destinats a garantir la bona conducta i la capacitació tècnica dels advocats, com ara l'absència d'antecedents penals, la inexistència de causes d'incapacitat o incompatibilitat, i l'obtenció del certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió. En aquest sentit, s'enumeren els supòsits d'incapacitat i

incompatibilitat esmentats, i també de pèrdua de la condició de col·legiat. En darrera instància, es regulen els òrgans de govern del Col·legi, que són l'Assemblea General i la Junta de Govern.

El capítol tercer fa referència a l'exercici de la professió i descriu de forma detallada els deures, les obligacions i els drets dels advocats. També incideix en les modalitats d'exercici de la professió, de forma individual o mitjançant societats civils professionals d'avocats. Posteriorment defineix el conflicte d'interessos i l'obligació d'abstenció que en dimana, així com la publicitat dels serveis professionals, que s'ha de dur a terme amb respecte de la dignitat de la professió i evitant la competència deslleial o il·lícita. Finalment, es regula el funcionament i el règim en matèria d'honoraris que dimana de la defensa i l'assistència lletrades d'ofici i gratuïtes.

El capítol quart està dedicat al règim de responsabilitat. Més enllà de la responsabilitat civil i penal dels advocats en l'exercici de la seva professió, s'estableix la responsabilitat disciplinària dels col·legiats exercents i no exercents, pels actes que realitzin o per les omissions en què incorrin en l'exercici de la professió, o que infringeixin els deures i les obligacions continguts en la Llei, els estatuts del Col·legi o les normes i usos deontològics. Seguidament es determina a qui correspon i com es dedueix la potestat disciplinària, i s'enumeren els drets del col·legiat que és objecte d'un procediment disciplinari. També es regula de forma precisa el desenvolupament del procediment disciplinari i les mesures provisionals que es poden adoptar. A continuació, es ressenyen i es desglossen les infraccions professionals d'una banda, i col·legials d'altra banda, així com les sancions que hi són associades. Igualment es fixa el règim de la prescripció de les infraccions i les sancions esmentades, la graduació d'aquestes sancions, l'extinció de la responsabilitat i el procediment d'anotació i comunicació de les sancions, i també com s'esdevé la rehabilitació.

La Llei segueix amb dues disposicions transitòries relatives a l'aprovació dels nous estatuts del Col·legi i a la seva inscripció registral posterior, i a les vicissituds que dimanen del nou certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió. En aquest sentit es precisa quines són les persones que n'han de quedar eximides, el termini per tal d'aprovar el reglament que determini els requisits per obtenir aquest certificat, i el diploma que entretant supleix aquest certificat. Finalment, la Llei conclou amb una disposició final que en fixa la data de l'entrada en vigor.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Definició i funcions de l'advocat

1. L'advocat és un professional lliure i independent que presta un servei a la societat en interès públic.

2. L'advocat exerceix la seva professió aplicant la ciència i la tècnica jurídiques per assolir l'efectivitat dels drets i les llibertats fonamentals, per cercar la solució dels conflictes entre els particulars, entre aquests darrers i les administracions públiques, i entre les mateixes administracions públiques, i també per contribuir a la millora de la justícia.

L'advocat desenvolupa la seva activitat per mitjà del consell i la conciliació extrajudicial, o amb l'exercici de les accions pertinents davant els òrgans administratius o jurisdiccionals.

3. Són advocats i els correspon en exclusiva aquesta denominació les persones que consten degudament inscrites com a membres exercents al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra.

4. En l'exercici de la seva professió, l'advocat està sotmès a la Constitució, a les lleis, als estatuts del Col·legi i a les normes i els usos que conformen la deontologia de la professió.

Les normes i els usos esmentats constitueixen el codi de conducta especial i específic d'alta exigència ètica de l'advocat, i estan destinats a garantir la bona execució de les funcions que té encomanades.

Article 2. Principis de llibertat, independència i lliure i lleial competència

1. Amb les limitacions que estableixin les lleis, els estatuts del Col·legi i les normes i els usos deontològics, l'advocat exerceix la seva activitat professional amb plena independència i llibertat de criteri, opinió i decisió, per tal d'acceptar o no un encàrrec, o per desdir-se'n quan ho consideri convenient, tot evitant causar un dany o indefensió al client.

2. L'advocat exerceix la seva professió en règim de lliure i lleial competència amb els altres advocats, i ha d'aplicar en tot moment les regles de respecte, cortesia i consideració degudes, de conformitat amb les lleis, els estatuts del Col·legi i les normes i els usos deontològics.

Article 3. Exercici i àmbit d'actuació

1. L'advocat exerceix en exclusiva les activitats professionals que té encomanades per les lleis i, en concret, empara els drets i les llibertats com a conseller, assessor jurídic, representant o defensor dels interessos que li han estat confiats pel client.

També exerceix les altres funcions o presta els serveis que li són encomanats en la seva condició de cooperador de l'Administració de Justícia.

2. L'advocat exerceix en exclusiva les activitats professionals d'assessorament o consell jurídic i de direcció, defensa o representació de les parts en qualsevol procediment administratiu o judicial, sense perjudici de les funcions atribuïdes igualment als procuradors en matèria de representació.

3. L'advocat també pot exercir les activitats professionals d'assessorament, tramitació, gestió, administració, representació, negociació, contractació, mediació, promoció, consulta, estudi i emissió d'informes o dictàmens relatius a qualsevol negoci jurídic, operació, transacció, dret o interès, o qualsevol altra activitat relacionada amb la normativa aplicable i la seva interpretació, en tots els àmbits del dret.

Article 4. Intervenció i substitució de l'advocat

1. La intervenció professional de l'advocat en qualsevol procediment i davant de qualsevol jurisdicció és preceptiva quan ho prevegin les lleis.

2. La representació concreta amb la qual l'advocat intervé en un procediment s'acredita mitjançant apoderament o designa suficients, atorgats de conformitat amb les disposicions legals.

3. Les relacions entre l'advocat i el client es regeixen per les disposicions contingudes en les lleis, els estatuts del Col·legi, les normes relatives als contractes d'arrendament de serveis i de mandat, i les altres normes i els usos que siguin aplicables.

4. Els advocats poden ser substituïts, en l'exercici de la seva professió, per un altre advocat, amb la simple acceptació del client, llevat dels casos en què cal un nou apoderament o designa suficients, de conformitat amb les lleis.

5. Amb independència del que disposin les normes i els usos deontològics en aquesta matèria, l'advocat que cessa la defensa o la representació d'un client està obligat a retornar al client o al nou advocat la documentació que es troba en el seu poder en el termini més breu possible, i a facilitar al nou advocat la informació necessària per continuar en l'exercici eficaç de la defensa o la representació del client.

Capítol segon. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra

Article 5. Disposicions generals

1. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra és una corporació de dret públic i de caràcter professional al servei de la justícia i dels seus col·legiats, dotada de personalitat jurídica pròpia i capacitat d'obrar plena per al compliment de les seves finalitats.

2. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra es regeix per aquesta Llei, els seus estatuts i la normativa interna restant, i s'ha de relacionar amb els

ministeris del Govern competents en matèria de justícia, professions titulades i col·legis professionals, així com amb les altres administracions públiques quan escaigui, per a la seves activitats professionals.

3. El funcionament, l'estructura i l'organització del Col·legi es regeixen pels principis d'autonomia i de democràcia interna.

4. El seu àmbit territorial és el Principat d'Andorra.

5. Sense perjudici del que preveu l'apartat següent, el Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra pot adoptar, de conformitat amb aquesta Llei, les normes d'autoregulació de la corporació i de la professió en tots els àmbits de la seva activitat.

També està facultat, d'acord amb aquesta Llei, per dotar-se de les normes deontològiques necessàries per preservar la llibertat, la independència, la lliure i lleial competència, la dignitat de la professió i el secret professional, així com per impedir el conflicte d'interessos, l'intrusisme i les actuacions professionals irregulars.

6. Els estatuts aprovats i les seves modificacions s'han de trametre al Govern perquè en qualifiqui l'adequació a la legalitat, en disposi la inscripció en la secció corresponent del Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals, i n'ordeni la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Els estatuts i les seves modificacions entren en vigor a partir de la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

7. Correspon al Govern determinar per la via reglamentària, a proposta del Col·legi, la regulació de l'accés a l'exercici professional, mitjançant l'establiment dels requisits necessaris per obtenir el certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió d'advocat.

En qualsevol cas, el certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió d'advocat ha d'estar vinculat a l'obtenció d'un títol de nivell 4 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.

Article 6. Objecte i finalitats

1. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra té com a objecte la regulació i l'ordenació de l'exercici de l'activitat professional dels advocats en qualsevol de les seves modalitats, i també la salvaguarda dels seus principis ètics i deontològics.

2. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra agrupa els professionals que exerceixen o poden exercir la professió d'advocat al Principat d'Andorra, amb les finalitats següents:

- a) Representar de forma exclusiva la professió i defensar els drets i els interessos professionals dels seus col·legiats.
- b) Proposar, aprovar i aplicar les decisions necessàries per al bon desenvolupament de l'exercici de la professió.
- c) Garantir que l'exercici professional s'adeqüi a aquesta Llei, als estatuts del Col·legi i a les normes i els usos deontològics, per tal que es respectin els drets i els interessos dels destinataris de l'actuació professional.
- d) Vetllar per tal que els col·legiats puguin exercir la seva professió d'acord amb els principis de llibertat, independència i lliure i lleial competència i, en concret, que no es produeixin actes d'intrusisme o d'exercici il·legal de la professió, i actuacions professionals irregulars.
- e) Complir i fer complir als col·legiats les disposicions legals i estatutàries que concerneixin la professió, així com les altres normes i els usos que siguin aplicables, i vetllar per l'observança de les normes i les decisions adoptades pels òrgans del Col·legi en les matèries de la seva competència.
- f) Cooperar de forma activa en el bon funcionament i la millora de l'Administració de Justícia.
- g) Col·laborar amb les restants administracions públiques i amb les entitats, les corporacions i els organismes, públics o privats i nacionals o estrangers, en l'estudi del dret i les ciències jurídiques i en la seva aplicació efectiva.
- h) Promoure el progrés de les ciències jurídiques, el perfeccionament de les lleis i de les altres normes jurídiques, l'imperi del dret en les relacions entre les persones i en les relacions socials, i la bona administració de la justícia.
- i) Facilitar la utilització de l'arbitratge de dret privat, la mediació i la composició com a mitjans per a la resolució dels conflictes individuals o col·lectius entre particulars.
- j) Informar sobre les iniciatives legislatives que concerneixin l'exercici de la professió, quan així se li requereixi dins l'àmbit de les seves competències.
- k) Garantir, organitzar i gestionar la defensa i l'assistència lletrades d'ofici i gratuïtes per mitjà dels torns corresponents, inclosos els torns de guàrdia, de conformitat amb allò que disposen les lleis o els reglaments que siguin aplicables, així com qualsevol altre servei o prestació jurídica que es prevegi en interès general o d'acord amb la funció social que comporta l'exercici de la professió d'advocat.
- l) Mantenir i fomentar els sentiments d'unió i solidaritat entre els col·legiats i les relacions de

respecte i de col·laboració entre aquests darrers i amb l'Administració de Justícia.

m) Promoure i facilitar la formació legal, doctrinal i pràctica continuada dels col·legiats i, si escau, dels estudiants del dret.

n) Aprovar les normes orientadores en matèria d'honoraris que s'han d'aplicar en defecte de pacte entre l'advocat i el client, i també en el cas de condemna en costes.

o) Emetre els informes que sol·licitin els òrgans jurisdiccionals en els incidents sobre honoraris, resoldre impugnacions i evacuar les consultes formulades i emetre dictàmens i laudes, previs o posteriors a l'emissió de minutes, a petició dels col·legiats o dels clients.

p) Aprovar els seus pressupostos i regular i fixar les aportacions dels col·legiats.

q) Exercir el control deontològic i la funció disciplinària i imposar, si escau, les sancions que corresponguin d'acord amb aquesta Llei, tot respectant els principis de contradicció i d'audiència.

r) Realitzar les altres funcions que li corresponguin, sempre que tinguin relació amb les finalitats de la professió en general i del Col·legi o dels col·legiats en particular.

Article 7. Requisits per a la col·legiació

1. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra té dos règims del col·legiació: amb exercici professional com a membre exercent i sense exercici professional com a membre no exercent. Tots són membres de ple dret del Col·legi, sense perjudici dels drets i els deures específics que es derivin de cadascun dels dos règims de col·legiació.

2. Per ser admès al Col·legi és necessari, en tot cas, complir els requisits següents:

a) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics. En el cas dels nacionals no andorrans, aquesta possessió s'entén referida als seus estats d'origen.

b) Estar en possessió d'un títol de nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.

3. Les persones que volen exercir la professió d'advocat s'han de col·legiar com a membres exercent. S'entén per "exercici professional" la prestació, habitualment remunerada, dels serveis d'assistència, consell i defensa jurídica dels drets aliens.

4. Per ser admès al Col·legi com a membre exercent cal reunir, a més dels requisits establerts en l'apartat 2 d'aquest article, els requisits següents:

a) No estar condemnat per delictes majors dolosos, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels

antecedents penals, ni al Principat d'Andorra ni a l'estranger.

b) No estar incapacitat per a l'exercici de la professió, en concórrer alguna de les circumstàncies previstes a l'article 8.

c) No trobar-se comprès en cap de les causes d'incompatibilitat per a l'exercici de la professió previstes a l'article 9, o de prohibició de l'exercici de la professió.

d) Obtenir l'autorització d'exercici de la professió titulada per part del Govern.

e) Estar en possessió del certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió d'advocat lliurat pel Col·legi.

f) Haver estat admès a actuar davant els tribunals andorrans, segons disposa l'article 10 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

g) Tenir obert un despatx professional o bufet, o bé incorporar-se a un despatx professional o bufet ja obert, que garanteixi la llibertat i la independència en l'exercici de la professió.

5. Poden inscriure's al Col·legi com a membres no exercent les persones que no desitgen exercir la professió d'advocat, tot i reunir les condicions per ser-ne membres exercent.

Article 8. Incapacitats

1. Són circumstàncies que incapaciten per a l'exercici de la professió d'advocat:

a) Els impediments que per la seva naturalesa o entitat impossibilitin el compliment de les funcions atribuïdes als advocats.

b) La inhabilitació o la suspensió en l'exercici de la professió d'advocat, en virtut d'una resolució judicial, administrativa o col·legial ferma.

c) L'expulsió del Col·legi mitjançant una resolució col·legial ferma.

2. Les incapacitats desapareixen quan cessen les causes que les han motivat o quan s'ha extingit la responsabilitat penal o disciplinària corresponent.

Article 9. Incompatibilitats

1. L'exercici de la professió d'advocat és incompatible:

a) Amb l'exercici dels càrrecs de cap de Govern; síndic o subsíndic general; membre del Consell Superior de la Justícia; membre del Govern; cònsol major o menor; secretari d'Estat; secretari general del Govern, del Consell General, del Consell Superior de la Justícia o d'un comú; cap del Gabinet del cap de Govern; interventor general del Govern o d'un comú; director d'un organisme autònom o una entitat parapública; batlle; magistrat; fiscal general,

fiscal adjunt i qualsevol altra funció o càrrec públic que sigui declarat incompatible als estatuts del Col·legi.

b) Amb la prestació de serveis en règim estatutari o laboral per compte de l'Administració pública i, en concret, amb el desenvolupament de les funcions de secretari judicial o de qualsevol altre lloc de treball a l'Administració de Justícia.

c) Amb l'exercici de la professió de procurador.

2. Si l'advocat incorre en alguna de les causes d'incompatibilitat establertes a l'apartat anterior, ho ha de comunicar en el termini més breu possible a la Junta de Govern del Col·legi i ha de cessar immediatament la situació d'incompatibilitat.

3. Si la Junta de Govern del Col·legi té coneixement que un advocat exerceix la professió en una situació d'incompatibilitat, l'ha de requerir per tal que regularitzi la seva situació en el termini de quinze dies naturals.

En cas que no ho faci, la Junta de Govern decideix, mitjançant una resolució motivada, la suspensió de l'advocat en l'exercici de la professió i, un cop la resolució ha esdevingut ferma, ho comunica al Consell Superior de la Justícia i als presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior de Justícia.

La Junta de Govern deixa sense efecte la suspensió quan l'advocat acredita que ha cessat la situació d'incompatibilitat.

4. En cas que l'advocat exerceixi de forma simultània altres professions o activitats, ha de respectar el deure d'assistència a la Batllia i als tribunals quan sigui citat a aquest efecte.

Article 10. Sol·licituds de col·legiació i altes i baixes

1. Correspon a la Junta de Govern del Col·legi resoldre sobre les sol·licituds de col·legiació. La decisió s'ha d'adoptar mitjançant una resolució motivada.

2. La Junta de Govern no pot denegar la col·legiació com a membres no exercent o exercent de les persones que compleixin els requisits que estableixen respectivament els apartats 2 i 4 de l'article 7.

3. El secretari del Col·legi ha de comunicar les altes i baixes que tinguin lloc al Col·legi al ministeri encarregat dels col·legis professionals, al Consell Superior de la Justícia i als presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior de Justícia.

Article 11. Pèrdua de la condició de col·legiat

1. La condició de col·legiat es perd, amb la consegüent baixa immediata del Col·legi, en cas de:

a) Defunció del col·legiat.

- b) Baixa voluntària del col·legiat.
 - c) Expulsió del Col·legi mitjançant una resolució col·legial ferma.
 - d) Incompliment reiterat del pagament de les quotes col·legials, si així ho preveuen els estatuts del Col·legi, amb independència de la infracció disciplinària prevista a la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 26. Tanmateix, el pagament de les quotes col·legials pendents ha de comportar la rehabilitació immediata de l'alta col·legial.
2. La persona inhabilitada per a l'exercici de la professió d'advocat, en virtut d'una resolució judicial, administrativa o col·legial ferma, perd la condició de col·legiat exercent, però pot ser inscrita com a membre no exercent del Col·legi si ho sol·licita i segueix complint els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 7.
3. Correspon a la Junta de Govern del Col·legi decidir la pèrdua de la condició de col·legiat, mitjançant una resolució motivada que, un cop ha esdevingut ferma, s'ha de comunicar al ministeri encarregat dels col·legis professionals, al Consell Superior de la Justícia i als presidents del Tribunal de Batlles, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior de Justícia.
4. Els batlles i els tribunals han de remetre al Col·legi una còpia legalitzada de la resolució judicial ferma en què es decideixi la inhabilitació o la suspensió professional d'un advocat.

Article 12. Òrgans de govern del Col·legi

- 1. Els òrgans de govern del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra són l'Assemblea General i la Junta de Govern, presidida pel degà.
- 2. La Junta de Govern és l'òrgan col·legiat d'administració i direcció del Col·legi.

Els estatuts del Col·legi han de desenvolupar el règim de convocatòria i de constitució, el funcionament i la composició de la Junta de Govern, així com el procediment de designació, destitució i renovació dels seus membres, i la durada del seu mandat.

- 3. Les resolucions adoptades per la Junta de Govern poden ser recorregudes davant de la mateixa Junta de Govern, en el termini d'un mes des de l'endemà del dia que es notifiquen. La Junta de Govern disposa d'un termini de quinze dies hàbils per resoldre el recurs formulat. Exhaurida aquesta via, es pot interposar un recurs davant de la Secció Administrativa de la Batllia, en els termes que preveu la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989.
- 4. L'Assemblea General és l'òrgan suprem de govern del Col·legi, i es pot reunir en sessió ordinària o extraordinària.

Els estatuts del Col·legi han de desenvolupar el règim de convocatòria i de constitució, i també el funcionament i la composició de l'Assemblea General.

- 5. Els estatuts del Col·legi també han de regular el règim econòmic col·legial.

Capítol tercer. Exercici de la professió

Article 13. Deures i obligacions dels advocats

- 1. El deure fonamental de l'advocat és de desenvolupar bé i fidelment la seva funció, aconsellant, conciliant i defensant els interessos que li són confiats en termes de dret. Els advocats han d'actuar en tots els casos amb professionalitat, honradesa, lleialtat, diligència, respecte i fermesa en la defensa d'aquests interessos.

També han de cooperar amb els òrgans jurisdiccionals per al bon funcionament de l'Administració de Justícia, i estan obligats a actuar davant els òrgans administratius i jurisdiccionals amb probitat, lleialtat, veracitat en les seves declaracions o manifestacions, i amb respecte i consideració.

Igualment estan obligats a respectar els pactes contractuals que hagin convingut amb els clients, i a complir l'encàrrec professional rebut amb la diligència que els és exigible, aplicant les exigències tècniques, ètiques i deontològiques escaients.

- 2. L'advocat, amb respecte del dret a la defensa dels clients i de la qualitat i la dignitat de la professió, està obligat a respectar el secret professional.

S'entén que el secret professional és el principi moral i jurídic que situa l'advocat en l'obligació i en el dret de no revelar cap fet, document o situació dels quals tingui coneixement per raó de l'exercici de la seva professió. Per aquest motiu no pot ser obligat a declarar en relació amb aquests mateixos fets, documents o situacions. Aquesta obligació es fa extensiva als fets que l'advocat conegui en la condició de membre de la Junta de Govern del Col·legi o com a advocat associat o col·laborador d'un altre advocat.

El secret professional, que és un deure de l'advocat i un dret del client, només es pot aixecar en els casos establerts legalment, quan l'advocat sigui autoritzat de manera expressa pel client o els seus hereus o, excepcionalment, per una decisió motivada de la Junta de Govern del Col·legi a petició de l'advocat interessat, en els supòsits en què el manteniment del secret pugui perjudicar de forma notòriament injusta i greu el mateix advocat, el procurador, el client o un tercer, i alhora no comporti un perjudici d'entitat equiparable al client.

L'advocat té el deure de reserva sobre les converses i la correspondència mantingudes amb els altres

advocats i els procuradors, i no pot revelar-les o fer-ne ús, en judici o fora de judici, sense el seu consentiment previ i exprés. Això no obstant, si concorre una causa greu justificada, la Junta de Govern del Col·legi pot autoritzar-ne de forma motivada la revelació o presentació en judici sense el consentiment esmentat.

3. L'advocat no pot implicar de manera directa o indirecta l'advocat de la contrapart en el litigi o els interessos en controvèrsia, i ha d'evitar tota al·lusió personal que s'hi refereixi.

4. Són deures específics dels advocats els que les lleis, els estatuts, les normes i els usos deontològics o els acords dels òrgans col·legials els imposin per a l'exercici adequat dels serveis d'assessorament i consell jurídic, i de direcció, defensa i representació de les parts en qualsevol procediment administratiu o judicial, i els altres serveis i funcions que els encomanen les lleis. En qualsevol cas, tenen l'obligació de:

a) Portar els llibres actualitzats dels assumptes en què intervenen i dels comptes amb els seus clients, que poden ser-ho per mitjans informàtics.

b) Retre comptes als seus clients, especificant i detallant les quantitats que n'han percebut i els pagaments realitzats en el seu benefici, i precisant, de forma desglossada quan se'ls requereixi a aquest efecte, les actuacions endegades i l'import dels honoraris que s'hi corresponen.

c) Satisfer en els terminis assenyalats les quotes col·legials ordinàries o extraordinàries.

d) Contractar una assegurança que cobreixi els riscos de responsabilitat en què puguin incórrer a causa de l'exercici de la professió.

e) Fer saber al Col·legi els actes d'intrusisme o d'exercici il·legal de la professió, així com les actuacions professionals irregulars.

f) Fer saber al Col·legi qualsevol acte que afecti la independència o la llibertat d'un advocat en l'exercici de les seves funcions.

g) Exercir la defensa i l'assistència lletrades d'ofici i gratuïtes en els termes establerts per les lleis, els reglaments i els estatuts del Col·legi.

5. L'incompliment o la vulneració dels deures i les obligacions assenyalats anteriorment pot comportar la imposició de les sancions disciplinàries corresponents, sense perjudici de les responsabilitats civils o penals que se'n puguin derivar.

6. L'obligació que estableix la lletra c) de l'apartat 4 també és exigible als col·legiats no exercents, en els termes que decideixi el Col·legi.

Articles 14. Drets dels advocats

1. Els advocats tenen dret a:

a) Demanar l'empara del Col·legi quan la seva llibertat, independència o dignitat professionals són vulnerades o ignorades pels òrgans administratius o jurisdiccionals.

b) Ser remunerats pels clients de forma justa i adequada per raó dels serveis prestats, així com ser rescabats de les despeses que els hagi causat la prestació d'aquests serveis i, concretament, com a conseqüència de les actuacions de caràcter extrajudicial, d'acord amb les regles del mandat.

Els advocats poden convenir lliurement amb el client l'import dels honoraris professionals. En defecte de pacte, la fixació dels honoraris s'ha de fer de conformitat amb les normes orientadores establertes pel Col·legi, les quals també s'apliquen de forma imperativa en cas de condemna en costes de la contrapart en un litigi.

Els advocats també poden convenir lliurement amb el client l'abonament dels honoraris en una part fixa i una altra part variable, segons el resultat efectivament obtingut pel client en el negoci jurídic corresponent o en la controvèrsia judicial transigida o resolta litigiosament.

c) Participar, amb veu i vot, en l'Assemblea General del Col·legi, formular peticions i propostes, i accedir, en condicions d'igualtat, als càrrecs col·legials, en la forma i d'acord amb els requisits que prevegin els estatuts del Col·legi.

2. Els col·legiats no exercents també tenen els drets que estableix la lletra c) de l'apartat 1, en els termes que estableixin els estatuts del Col·legi.

Article 15. Modalitats i responsabilitat en l'exercici de la professió

1. Els advocats poden exercir la seva professió individualment o associant-se en societats civils professionals d'advocats, sota qualsevol de les formes admeses en dret. En aquest darrer cas, cal que es mantingui com a objecte exclusiu de la societat l'exercici professional de l'advocacia i que la societat estigui participada majoritàriament per advocats.

L'exercici individual de la professió d'advocat es pot fer per compte propi, com a titular o associat d'un bufet o despatx individual o col·lectiu, o per compte aliè, com a col·laborador d'un despatx individual o col·lectiu, d'acord amb la legislació laboral aplicable.

2. Els advocats col·laboradors d'un bufet o despatx individual o col·lectiu estan sotmesos als deures i a les obligacions col·legials, però la responsabilitat de les actuacions que han realitzat prop dels clients recau en l'advocat o els advocats titulars o associats del bufet o del despatx.

3. Les associacions d'advocats amb altres professionals aliens a l'exercici de l'advocacia són prohibides si posen o poden posar en risc el secret professional, la independència, la llibertat, la lliure i lleial competència o la dignitat professional.

Article 16. *Conflicte d'interessos*

1. En cas de conflicte d'interessos entre diversos clients o de risc greu que sobrevingui aquest tipus de conflicte, els advocats no poden aconsellar, representar ni defensar més d'un client en el mateix afer.

2. Els advocats s'han d'abstenir d'exercir les seves funcions en els assumptes de tots els clients concernits per un conflicte d'interessos sobrevingut entre ells, quan hi hagi risc de violació del secret professional o quan es posi en perill la seva independència.

Tampoc no poden acceptar l'encàrrec d'un nou client si hi ha risc significatiu de violació del secret de les informacions rebudes d'un antic client o si el coneixement dels assumptes de l'antic client pot afavorir el nou client de manera injustificada.

3. Els advocats associats o col·laboradors no poden assumir, en cap cas, la defensa de litigants que tinguin posicions processals contraposades o quan existeixi o pugui existir un conflicte d'interessos entre els seus clients.

Article 17. *Publicitat*

1. Els advocats, tant si exerceixen la seva professió de forma individual, com si ho fan de forma associada, poden fer publicitat dels seus serveis en els termes que es regulin en els estatuts del Col·legi.

2. La publicitat es pot fer sempre que es respecti la dignitat de la professió i s'eviti la deslleialtat envers els altres advocats i la competència il·lícita.

Article 18. *Defensa i assistència lletrades d'ofici i gratuïtes*

1. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra ha de designar un advocat, pel torn d'ofici, quan d'acord amb la normativa aplicable, l'òrgan jurisdiccional competent decideixi que una persona ha de ser assistida o defensada per un advocat.

La defensa i l'assistència lletrades d'ofici tenen caràcter gratuït per a les persones a les quals s'hagi atorgat aquest benefici per part de l'òrgan jurisdiccional competent. En cas contrari, la persona defensada o assistida s'ha de fer càrrec de la suma que el Govern, a través del ministeri encarregat de la justícia, satisfà a l'advocat designat en concepte d'honoraris, d'acord amb les tarifes o els barems aprovats reglamentàriament. En aquest cas, l'advocat designat pot reclamar igualment a la

persona defensada o assistida el complement d'honoraris que correspongui, sempre que l'import total dels honoraris s'ajusti a les normes orientadores establertes pel Col·legi.

L'advocat designat queda eximit del deure de satisfer les despeses causades, llevat que la persona defensada o assistida li hagi fet lliurament de la provisió de fons suficient.

2. El Col·legi ha d'organitzar un torn amb la finalitat d'atendre les sol·licituds que es deriven del reconeixement judicial del benefici de la defensa o l'assistència lletrades gratuïtes, així com els torns de guàrdia necessaris per tal de garantir el dret a la defensa de les persones que són objecte de detenció governativa o judicial, que han de declarar per davant de les autoritats competents en qualitat d'encausades o inculpades, i en els altres supòsits que estableixi la normativa aplicable.

En aquests casos, els honoraris no han de ser satisfets per la persona defensada o assistida a l'advocat, sense perjudici que li hagin de ser abonats pel Govern, a través del ministeri encarregat de la justícia, de conformitat amb les tarifes o els barems aprovats reglamentàriament. D'altra banda, llevat que s'hagi atorgat a la persona defensada o assistida el benefici de la defensa o l'assistència lletrades gratuïtes, el Govern pot reclamar-li el pagament efectuat a l'advocat en concepte d'honoraris, si així ho estableix la normativa aplicable i la resolució judicial corresponent.

3. L'adscripció al torn d'ofici, al torn de defensa i assistència lletrades gratuïtes i als torns de guàrdia és obligatòria, llevat que els estatuts del Col·legi ho disposin altrament. Els estatuts poden establir el compliment necessari de determinats requisits per tal que els advocats siguin adscrits a aquests torns.

Els estatuts del Col·legi també poden preveure que els membres de la Junta de Govern, durant el seu mandat, quedin alliberats de l'obligació de pertànyer als torns esmentats.

4. El Col·legi ha de garantir la continuïtat i l'eficàcia dels torns d'ofici, de defensa i assistència lletrades gratuïtes i de guàrdia.

Capítol quart. *Règim de responsabilitat*

Article 19. *Responsabilitat civil i penal*

1. Els advocats, en l'exercici de la seva professió, estan subjectes a responsabilitat civil quan, per dol o negligència, danyin els interessos la defensa o la representació dels quals els ha estat confiada.

2. Els advocats estan subjectes a responsabilitat penal pels delictes i les contravencions penals que cometen en l'exercici de la seva professió.

3. En cas que el degà del Col·legi, o la persona que el substitueixi d'acord amb els estatuts, sigui requerit per l'autoritat judicial o governativa competent per a la pràctica d'un registre al bufet o al despatx professional d'un advocat, s'hi ha de personar i assistir a les diligències que es practiquin, a l'efecte de vetllar per la salvaguarda del secret professional. En qualsevol cas, l'advocat que es trobi en aquesta situació pot sol·licitar la presència del degà o de la persona que el substitueixi.

Article 20. Responsabilitat disciplinària

1. Amb independència de la responsabilitat penal o civil en què hagin pogut incórrer, els col·legiats exercents també estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment dels deures i les obligacions professionals que els són específics.

2. En els termes establerts en aquesta Llei i en els estatuts del Col·legi, aquest darrer exerceix a través dels òrgans corresponents la potestat disciplinària en relació amb els col·legiats exercents o no exercents pels actes que realitzin o per les omissions en què incorrin en l'exercici o amb motiu de la professió, o que infringeixin els deures i les obligacions continguts en aquesta Llei, els estatuts del Col·legi o les normes i els usos deontològics.

3. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil i penal en què puguin incórrer els col·legiats pels mateixos fets.

Article 21. Potestat disciplinària

1. La potestat disciplinària en relació amb els col·legiats és exercida per la Junta Disciplinària, la qual es pot constituir en dues instàncies.

2. Les sancions són imposades per la Junta Disciplinària, per resolució motivada que es pren en votació secreta i amb el vot favorable de la majoria absoluta dels seus membres, excepte quan la sanció que es pugui imposar comporti la inhabilitació professional durant un període superior a tres mesos o l'expulsió del Col·legi, en què la resolució s'ha d'adoptar amb el vot favorable de les dues terceres parts dels membres de la Junta Disciplinària.

Tanmateix, les faltes lleus poden ser sancionades per la Junta de Govern del Col·legi i, en el seu nom, pel degà, sense cap altre tràmit que el d'audiència o al·legacions escrites del col·legiat expedientat.

3. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, la Junta Disciplinària ho ha de fer saber a l'òrgan jurisdiccional competent i suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i

caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

D'altra banda, quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

En qualsevol cas, la declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a la Junta Disciplinària.

Article 22. Drets

El col·legiat que és objecte d'un procediment disciplinari té els drets següents:

a) Dret a ser informat dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets puguin constituir, de les sancions que li puguin ser imposades, de la identitat de la persona designada com a instructor i de l'òrgan competent per imposar la sanció.

b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la seva tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.

c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que consideri oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic i que siguin procedents.

d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateix.

e) Dret a ser assistit per un advocat durant la tramitació de l'expedient.

f) Dret a obtenir una resolució motivada.

g) Qualsevol altre dret que reconguin la Constitució o les lleis.

Article 23. Procediment disciplinari

1. El procediment disciplinari l'inicia la Junta de Govern del Col·legi mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari, d'ofici o arran d'una denúncia o una comunicació adreçada al degà o a la Junta de Govern, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. La Junta de Govern designa un instructor entre els seus membres per instruir l'expedient i formular, en el termini màxim d'un mes, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les infraccions presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

3. La Junta de Govern ha de notificar per escrit al col·legiat expedientat la incoació de l'expedient, l'instructor designat i el plec de càrrecs. El col·legiat expedientat disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si és el cas, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades que consideri oportunes en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient al col·legiat expedientat, per tal que en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenients.

El col·legiat expedientat pot defensar-se ell mateix, o mitjançant un altre advocat.

4. La Junta de Govern es constitueix llavors en Junta Disciplinària de Primera Instància, sota la presidència del degà, i de la qual no pot formar part l'instructor designat.

La Junta Disciplinària de Primera Instància ha de dictar en el termini de quinze dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci. Si la resolució és sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què romanen tipificades i les sancions imposades.

La resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria o de les dues terceres parts dels membres de la Junta Disciplinària de Primera Instància, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 21, excepte el de l'instructor designat. El degà disposa de vot diriment en cas d'empat.

5. Contra la resolució dictada per la Junta Disciplinària de Primera Instància es pot interposar un recurs davant la Junta Disciplinària de Segona Instància, dins el termini d'un mes des de l'endemà del dia de la notificació de la resolució.

La Junta Disciplinària de Segona Instància es constitueix amb nou col·legiats exercents, nomenats per la Junta de Govern i que no han format part de la Junta Disciplinària de Primera Instància ni han estat designats instructor de l'expedient.

La Junta Disciplinària de Segona Instància, que és presidida pel col·legiat amb més antiguitat en l'exercici de la professió, ha de dictar en el termini de quinze dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada.

La resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria o de les dues terceres parts dels membres de la Junta Disciplinària de Segona Instància, d'acord

amb l'apartat 2 de l'article 21. El president disposa de vot diriment en cas d'empat.

6. Els col·legiats designats com a membres de la Junta Disciplinària no es poden inhibir, llevat de causa justificada que el degà aprecia. La manca d'assistència o de compliment de les funcions per a les quals han estat designats constitueix una infracció col·legial greu.

Els membres de la Junta Disciplinària també poden ser recusats i, en cas que així sigui, resol el degà.

7. La resolució de la Junta Disciplinària de Segona Instància exhaureix la via administrativa i pot ser impugnada davant la Secció Administrativa de la Batllia en els termes que preveu la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989.

Article 24. Mesures provisionals

1. La Junta Disciplinària pot acordar, mitjançant una resolució motivada i amb l'audiència prèvia de la persona interessada, la suspensió cautelar en l'exercici de la professió del col·legiat exercent contra el qual se segueix un expedient disciplinari, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorrin.

2. El període de suspensió cautelar no pot ser superior al de la sanció que pugui ser imposada per la infracció presumptament comesa, i el temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de la sanció eventual d'inhabilitació professional que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

Article 25. Infraccions professionals

1. Són infraccions professionals les conductes establertes com a tals per aquesta Llei, relacionades amb l'exercici de la professió d'advocat.

2. Les infraccions professionals es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Són infraccions professionals molt greus:

a) L'exercici de la professió sense estar en possessió del títol d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern, suficient per a l'exercici de la professió.

b) L'exercici de la professió sense estar inscrit al Col·legi com a membre exercent.

c) La condemna ferma per la comissió d'un delictes dolós, en qualsevol grau de participació, que es produeixi com a conseqüència de l'exercici de la professió.

d) L'exercici de la professió en un supòsit d'inhabilitació professional o de suspensió cautelar, o en un supòsit d'incapacitat o d'incompatibilitat

establert als articles 8 i 9 respectivament, o de prohibició d'exercir la professió.

e) L'exercici de la professió sense haver obtingut l'autorització d'exercici de la professió titulada per part del Govern, o sense estar en possessió del certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió.

f) L'exercici de la professió sense tenir obert un despatx professional o un bufet, o sense haver-se incorporat a un despatx professional o un bufet ja obert.

g) L'incompliment dels deures o de les obligacions professionals establerts en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi, quan en resulti un perjudici greu per a les persones que hagin contractat els seus serveis.

h) La vulneració del deure de secret professional.

i) L'encobriment dels actes d'intrusisme o d'exercici il·legal de la professió, així com de les actuacions professionals irregulars.

j) La persistència en la realització d'un acte de publicitat de serveis professionals amb incompliment dels requisits establerts en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi, després d'haver estat requerit de cessament per la Junta de Govern.

k) La comissió de dues infraccions professionals greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquestes infraccions.

4. Són infraccions professionals greus:

a) L'exercici de la professió sense complir els requisits establerts en aquesta Llei, sempre que no constitueixi una infracció professional molt greu.

b) L'incompliment dels deures o de les obligacions professionals establerts en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi, quan en resulti un perjudici per a les persones que hagin contractat els seus serveis.

c) L'incompliment de les normes deontològiques aprovades pel Col·legi i que són essencials en l'exercici de la professió.

d) La manca de compareixença prop dels òrgans jurisdiccionals o administratius, de forma reiterada i sense causa justificada.

e) L'incompliment de l'obligació de portar els llibres actualitzats dels assumptes en què intervinguin i dels comptes amb els clients.

f) L'incompliment de l'obligació de retre comptes als clients en el sentit que preveu l'article 13, apartat 4, lletra b).

g) L'incompliment de l'obligació de contractar una assegurança que cobreixi els riscos de responsabilitat

en què es pugui incórrer arran de l'exercici de la professió.

h) L'incompliment de l'obligació de fer saber al Col·legi els actes d'intrusisme o d'exercici il·legal de la professió, així com les actuacions professionals irregulars.

i) Els actes que tinguin la consideració de competència il·lícita o deslleial i hagin estat declarats com a tals per l'òrgan competent.

j) L'incompliment de l'obligació de fer saber al Col·legi qualsevol acte que afecti la independència o la llibertat d'un advocat en l'exercici de la professió.

k) L'incompliment de l'obligació d'exercir la defensa o l'assistència lletrades d'ofici i gratuïtes, o els serveis de guàrdia, després d'haver estat requerit degudament a aquest efecte, i llevat que s'acrediti que concorre una causa justificada que faci impossible el compliment d'aquest deure.

l) L'exercici de la professió en un supòsit de conflicte d'interessos.

m) La realització d'un acte de publicitat de serveis professionals incomplint els requisits previstos en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi quan, per la seva difusió o per altres circumstàncies, tingui transcendència especial.

n) La comissió de dues infraccions professionals lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquestes infraccions.

5. Són infraccions professionals lleus:

a) L'incompliment dels deures o de les obligacions previstos en aquesta Llei i en els estatuts del Col·legi, o de les normes deontològiques aprovades pel Col·legi, sempre que no constitueixi una infracció greu o molt greu.

b) Les infraccions establertes a l'apartat 4 d'aquest article, quan no tinguin entitat suficient per ser qualificades com a infraccions greus o molt greus.

Article 26. Infraccions col·legials

1. Són infraccions col·legials les conductes previstes com a tals per aquesta Llei que fan referència a la relació de la persona col·legiada amb el Col·legi i amb les altres persones col·legiades, en l'àmbit del funcionament del Col·legi.

2. Les infraccions col·legials es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Són infraccions col·legials molt greus:

a) L'incompliment dels deures o de les obligacions establerts en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi, quan revesteixi una gravetat especial i no sigui constitutiu d'infracció professional.

b) La manca de pagament de les quotes col·legials ordinàries o extraordinàries.

c) L'incompliment de les decisions o els acords adoptats pels òrgans del Col·legi en qüestions relatives als torns d'ofici, de defensa i assistència lletrada gratuïta i de guàrdia, quan no sigui constitutiu d'infracció professional.

d) La realització d'actes que impedeixen o alteren greument el funcionament normal del Col·legi o dels seus òrgans.

e) Els actes, les expressions o les accions que atemptin contra la dignitat o l'honor dels advocats en l'exercici de la professió, quan revesteixin gravetat especial.

f) La comissió d'actes que constitueixin una ofensa a la dignitat de la professió o a les normes deontològiques que la governen, quan revesteixin una gravetat especial.

g) La comissió de dues infraccions col·legials greus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquestes infraccions.

4. Són infraccions col·legials greus:

a) L'incompliment dels deures o de les obligacions establerts en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi, quan no sigui constitutiu d'infracció professional ni es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.

b) L'incompliment dels les decisions o els acords adoptats pels òrgans del Col·legi en matèries que afectin el seu sosteniment econòmic, sempre que no es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.

c) Els actes, les expressions o les accions que atemptin contra la dignitat o l'honor dels advocats en l'exercici de la professió, quan no es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.

d) La comissió d'actes que constitueixin una ofensa a la dignitat de la professió o a les normes deontològiques que la governen, quan no es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu.

e) La comissió de dues infraccions col·legials lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquestes infraccions.

5. Són infraccions col·legials lleus:

a) L'incompliment dels deures o les obligacions establerts en aquesta Llei o en els estatuts del Col·legi, quan no sigui constitutiu d'infracció

professional ni es pugui qualificar com una infracció col·legial molt greu o greu.

b) Les infraccions previstes a l'apartat 4 d'aquest article, quan no tinguin entitat suficient per ser qualificades com a infraccions col·legials molt greus o greus.

c) La desatenció o el retard en el compliment dels tràmits administratius inherents a la col·legiació i al funcionament dels serveis del Col·legi.

Article 27. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos. Aquests terminis es computen a partir de la data del fet causant.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació col·legial realitzada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a la persona infractora. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

3. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la infracció resta suspès fins que la Junta Disciplinària tingui constància fefaent de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Article 28. Sancions

1. Les infraccions professionals molt greus poden ser objecte de les sancions següents:

a) Inhabilitació professional durant un període no superior a cinc anys.

b) Multa no inferior a 5.001 euros i no superior a 50.000 euros.

2. Les infraccions professionals greus poden ser objecte de les sancions següents:

a) Inhabilitació professional durant un període no superior a un any.

b) Multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 5.000 euros.

3. Les infraccions professionals lleus poden ser objecte de les sancions següents:

a) Amonestació escrita.

b) Multa no superior a 1.000 euros.

4. En el cas d'infraccions professionals molt greus i greus també es pot imposar, com a sanció

complementària, l'obligació de realitzar activitats de formació professional o deontològica, quan la infracció s'hagi produït a causa de l'incompliment de deures o les obligacions que afectin l'exercici o la deontologia professionals.

5. Si la persona que ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció de multa es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.

6. Les infraccions col·legials molt greus poden ser objecte de les sancions següents:

a) Expulsió del Col·legi, únicament per la comissió reiterada de les infraccions col·legials molt greus previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 26.

b) Multa no inferior a 5.001 euros i no superior a 50.000 euros.

7. Les infraccions col·legials greus poden ser objecte de la sanció de multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 5.000 euros.

8. Les infraccions col·legials lleus poden ser objecte de les sancions següents:

a) Amonestació escrita.

b) Multa no superior a 1.000 euros.

9. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.

10. El Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra té competència per executar per si mateix les seves resolucions sancionadores, en els termes del Codi de l'Administració.

Article 29. Inhabilitació professional i expulsió

1. La sanció d'inhabilitació professional impedeix l'exercici professional durant el temps per al qual ha estat imposada.

Quan en una mateixa persona concorrin diverses sancions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna de les sancions comença a comptar a partir del compliment definitiu de la sanció anterior.

2. La sanció d'expulsió impedeix l'exercici professional mentre la persona sancionada no obté la rehabilitació.

Article 30. Graduació de les sancions

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

a) Intencionalitat.

b) Perjudici causat.

c) Quantia del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.

d) Reiteració o reincidència.

e) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 31. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys; les sancions per infraccions greus, al cap de dos anys, i les sancions per infraccions lleus, al cap de sis mesos.

2. Les sancions que donin lloc a la inhabilitació professional per un període superior a quatre anys prescriuen un cop ha transcorregut el termini per al qual va ser imposada la sanció.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

4. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció.

La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció es torna a iniciar de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Article 32. Extinció de la responsabilitat

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció de la persona col·legiada, la prescripció de la infracció i la prescripció de la sanció.

2. La baixa del Col·legi no extingeix la responsabilitat disciplinària en què ha incorregut la persona col·legiada durant el període d'alta, però comporta l'arxiu provisional del procediment disciplinari i la suspensió eventual de la sanció imposada, la qual ha de ser complerta si la persona col·legiada es torna a donar d'alta al Col·legi.

Article 33. Anotació i comunicació de les sancions i rehabilitació

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del col·legiat sancionat i l'anotació pot ser cancel·lada, a l'efecte de rehabilitació, sempre que no hagi incorregut en nova responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis de sis mesos en el cas de sancions d'amonestació o multa; un any, en el cas de sancions d'inhabilitació professional no superior a sis mesos; tres anys, en el cas de sancions d'inhabilitació professional superior a sis mesos, i quatre anys, en el cas de sancions d'expulsió.

2. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complerts els terminis indicats, es pot fer d'ofici o a petició de la persona interessada.

3. La Junta de Govern del Col·legi ha de comunicar al ministeri encarregat dels col·legis professionals, al Consell Superior de la Justícia i als presidents de la Batllia, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior de Justícia les sancions fermes d'inhabilitació professional o d'expulsió.

Disposició transitòria primera

1. Els membres de la Junta de Govern del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han de convocar una assemblea general extraordinària, la qual ha d'aprovar els nous estatuts del Col·legi de conformitat amb aquesta Llei, a fi d'acomplir les seves disposicions.

2. Els estatuts definitius, una vegada aprovats, juntament amb la certificació de l'acta de l'assemblea, s'han de remetre al Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals, adscrit al ministeri encarregat de la justícia, a l'efecte d'inscriure'ls en la secció corresponent, un cop se n'hagi qualificat l'adequació a la legalitat.

Disposició transitòria segona

1. Queden eximides de l'obtenció del certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió d'advocat a què es refereix l'article 7, apartat 4, lletra e) d'aquesta Llei les persones que hagin exercit, amb anterioritat a la seva col·legiació com a membres exercent, els càrrecs o les funcions de magistrat, batlle, fiscal general, fiscal adjunt, secretari judicial o lletrat adscrit als gabinets jurídics del Consell General, del Govern, dels comuns o de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, així com les persones que hagin estat donades d'alta com a membres exercent al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Mentre el Govern no aprovi, a proposta del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, el reglament que determini els requisits per obtenir el certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió d'advocat, el supleix, amb la mateixa eficàcia, el diploma de postgrau en dret andorrà emès per la Universitat d'Andorra.

El reglament esmentat s'ha d'aprovar en el termini màxim d'un any des de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2.2 Proposicions de llei

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 90 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar el criteri del Govern relatiu a la **Proposició de llei d'arbitratge del Principat d'Andorra**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 23 de juliol del 2014

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Criteri del Govern relatiu a la Proposició de llei d'arbitratge del Principat d'Andorra

El Govern ha examinat la Proposició de llei d'arbitratge del Principat d'Andorra, presentada pel M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri sobre la Proposició de llei esmentada basant-se en les següents;

Consideracions

El Govern valora molt positivament aquesta iniciativa legislativa, encaminada a regular, per primera vegada i de forma concreta, un dels mecanismes alternatius per a la resolució de conflictes com és l'arbitratge, que gaudeix d'un alt grau d'implantació en molts dels països del nostre entorn, amb uns resultats certament profitosos.

Aquesta institució, si bé no és aliena a la nostra cultura i la nostra tradició jurídica, no gaudeix, al dia d'avui, d'un marc normatiu propi que permeti a les parts en conflicte recórrer-hi, amb seguretat i garanties plenes, la qual cosa ha comportat, tal com s'assenyala encertadament en l'exposició de motius, que la resolució de conflictes s'hagi concentrat en l'àmbit jurisdiccional, malgrat les parts en litigi hagin previst inicialment fer ús de l'arbitratge. No fa dubte que l'endegament d'un procediment judicial és llarg i costós, mentre que allò que recerquen les parts és justament el contrari, és a dir obtenir una resolució ràpida, professional i fonamentada que posi fi al